

EEN PRACHTIGE, INSPIRERENDE PELGRIMAGE NAAR DE STILLE OMGANG IN AMSTERDAM!

Voor het derde jaar op rij hebben we vanuit de Emmanuelparochie deelgenomen aan de Stille Omgang in Amsterdam op 15 maart jl.

En dit jaar met maar liefst 22 (!!) pelgrims waarvan de jongste 10 was. Wat een prachtig aantal! Het thema van dit jaar was: Vanwege het Mirakel: luister naar de Stem van God, Zijn oproep aanvaarden.

Iets voor 12 uur stapten we samen met pastor Ria Doornbusch in de trein richting Amsterdam om daar rond half 2 weer uit te stappen.

We hebben eerst gezellig samen koffie gedronken op een terrasje aan het IJ in een heerlijk voorjaarszonnetje. Zo konden we ook even bijpraten met elkaar want daar was in de trein niets van gekomen; we waren nl. per ongeluk in een stilte coupe beland!

Na de koffie nam pastor Ria ons mee voor een wandeling door Amsterdam met het thema Sint Nicolaas.

We begonnen bij de Sint Nicolaasbasiliek, tegenover het Centraal Station. Pastor Ria vertelde ons dat de Sint Nicolaasbasiliek sinds begin 2025 door Paus Franciscus verheven is tot co-kathedraal van het bisdom Haarlem-Amsterdam.

In de co-kathedraal hebben we eerst stilgestaan bij de relik van Sint Nicolaas die op 5 december 2021 bijgezet is in deze kerk.

Verder wees pastor Ria ons nog op de voet van het altaar in de basiliek. Deze voet beeldt houten stammen c.q. takken uit, die branden. Boven het vuur hangt een hostie die dit altaar verbindt met het Mirakel (Wonder) van Amsterdam.

De voet van het altaar met de hostie

In het kort de betekenis van het Mirakel (Wonder) van Amsterdam:

In 1345 ontving een doodzieke man, die woonde in de Kalverstraat, de ziekenzalving en de hostie. Na het nuttigen van de hostie moest de zieke overgeven en werd het braaksel in het brandende haardvuur van zijn kamer geworpen. De volgende dag bleek dat hij niet alleen de hostie onbeschadigd had uitgebraakt, maar ook dat het vuur deze niet had aangetast. De hostie werd door de priester weer opgehaald maar keerde vanuit de Nicolaaskerk tot driemaal toe op wonderbaarlijke wijze terug naar het huis van de zieke man.

Hierna zijn we verder Amsterdam ingelopen en hebben we gestopt bij het beeld van Majoor Bosshardt en bij het museum Ons' Lieve Heer op Solder.

Op zolder in dit museum vind je een complete kerk wat in de 19^e eeuw dienst heeft gedaan als schuilkerk en wat nu (opnieuw) voor erediensten wordt gebruikt.

Daarna hebben we nog een Versperviering bijgewoond in de Papegaaikerk in de Kalverstraat. Door een 4-tal personen werden Gregoriaanse Vespers gezongen. Wat prachtig!

Om half 7 zijn we vanaf de Dam gestart met de Stille Omgang nadat pastor Ria ons eerst meer verteld had over het Mirakel (Wonder) van Amsterdam.

Het is bijzonder om zo in stilte te lopen terwijl je om je heen het Amsterdamse leven met al zijn drukte hoort.

Op een viertal punten tijdens de tocht hebben we stilgestaan en liet pastor Ria ons onze eigen intenties uitspreken; hebben we gebeden voor onze Emmanuelparochie en vroeg ze ons wat het thema van deze dag met onszelf deed.

En uiteraard hebben we in de Kalverstraat bij nummer 87, waar het Mirakel (Wonder) zich voltrok, stilgestaan. Op de 1^e verdieping van dit pand is aan de buitenzijde een nisje gebouwd met daarop het jaartal 1345 (het jaar waarin het Mirakel plaatsvond) met daaronder de tekst 'Gedachtenis ter Heilige Stede'.

De dag sloten we in Amsterdam af met het meevieren van een prachtige, sfeervolle Eucharistieviering in een volle Sint Nicolaasbasiliek waarin kardinaal Eijk de hoofdcelebrant was en Mgr. Herman Woorts en vicaris Ronald Cornelissen medecelebranten waren.

Na ruim 12.000 stappen en een kleine vertraging waren we net iets na twaalfen weer terug in Ommen en konden we terugzien op een prachtige, inspirerende dag.

Op naar de volgende editie van de Stille Omgang in maart 2026.

Gaat u dan ook mee?

Een pelgrim uit Vilsteren